

Masarykova univerzita

Právnická fakulta

OBČANSKÉ PRÁVO PROCESNÍ

DRUHÁ DOMÁCÍ SEMINÁRNÍ PRÁCE

Praktický sepis odvolání v kauze z oblasti práva občanského, pracovního, obchodního nebo rodinného.

Poznámka:

Případ byl převzat z interaktivní aplikace "průvodce soudním řízením" (sousedský spor), která je přístupná veřejnosti na oficiálních internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti ČR pod tímto odkazem: <http://portal.justice.cz/animace/sousedi.html>

Zpracoval: Jan Plšek

Seminární skupina: 18 (čtvrtek 13:30)

Datum zadání: 25. 10. 2007

Datum odevzdání: 1. 11. 2007

Krajskému soudu v Brně
Rooseveltova 648/16
60195 Brno

prostřednictvím

Okresního soudu v Blansku
Hybešova 5
67828 Blansko
ke sp. zn. 45C 142/2006

Žalobce: Anežka Kostečná, nar. 28.5.1965, bytem: Býkovice 35, 67971 Býkovice
zastoupena: JUDr. Janem Plškem, advokátem se sídlem v Blansku,
Brněnská 10, 67828 Blansko

Žalovaný: Karel Slepíčka, nar. 17.2.1949, bytem: Býkovice 36, 67971 Býkovice

**Odvolání žalobce proti rozsudku Okresního
soudu v Blansku číslo jednací 45C 142/2006-27
ze dne 13.5.2006**

Dvojmo.

I.

K mým rukám rukám byl dne 16.5.2006 doručen rozsudek, jímž byla žalovanému uložena povinnost "**zdržet se obtěžování žalobkyně nad míru přiměřenou poměrům pachem, jakož i pevným a tekutým odpadem tvořeným výkaly zvířat, které chová**".

Soud provedl dokazování ohledáním na místě samém a rozsudek odůvodnil takto: " Zápach je enormní. Z pozemku žalovaného zatéká tekutá část odpadu. Přitom v okolí není žádný další zdroj takových imisí, z čehož plyne, že intenzita zápachu rozhodně neodpovídá místním poměrům, naopak je hrubě překračuje. Z těchto důvodů soud žalobě vyhověl v plném rozsahu a uložil žalobci nahradit veškeré náklady, které mu v řízení vznikly."

Rozsudek soudu prvního stupně napadám v celém jeho rozsahu. Odvolání podávám v zákonné lhůtě.

Důkaz: Spis Okresního soudu v Blansku sp. zn. 45C 142/2006

II.

Rozsudku soudu prvního stupně vytýkám neurčitost, vágnost formulace, neodstranění spornosti a tím pádem praktickou nevyvnutitelnost.

Protiprávnost zjištěného skutkového stavu plyne z § 127 občanského zákoníka, který omezuje vlastnické právo k věci. Rozsudek ve své formulaci pouze opakuje slova zákona (ve vší jeho obecnosti) a tak jen velmi nedostatečně konkretizuje práva a povinnosti dotčených subjektů v této konkrétní situaci.

Z výroku rozsudku není jasné v jakých souvislostech nemá k obtěžování pachem docházet. Nejsou v něm vůbec specifikovány věci na něž se vztahuje vlastnické právo, jehož omezení je jádrem sporu - tedy sousední nemovitosti.

Dále zde není dostatečně specifikována míra, ve které se má žalovaný zdržet obtěžování - jsou pouze zopakována slova zákona, že to má být míra přiměřená poměrům. Tuto míru lze jen nepřímou dovést z odůvodnění, kde se hovoří o tom, že v okolí není žádný další zdroj takových imisí. Ovšem z takového konstatování není možné dovést jaká míra imisí je přiměřená místním poměrům a jaké množství imisí už tuto míru překračuje. Žádal jsem, aby v blízkosti obydlí žalobkyně nebyl odpad cítit vůbec, což z napadaného rozsudku plyne jen nepřímou.

Jsem si vědom, že soud nemůže na základě zápuřčí žaloby podle §127 občanského zákoníku žalovanému ukládat povinnost něco konat (facere), lze uložit pouze, aby se žalovaný něčeho zdržel (omittere). V žalobě jsem tedy žádal, aby se žalovaný zdržel skladování odpadu na svém pozemku za takových podmínek, které umožňují pronikání pachu, jakož i pevného a tekutého odpadu na pozemek žalované. Domnívám se, že soud, ačkoli konstatoval, že žalobě v plném rozsahu vyhověl, ve skutečnosti tak neučinil. Právě výklad zákonného pojmu "míra přiměřená poměrům" byl předmětem sporu a soud prvního stupně svým rozsudkem tuto spornost nijak neodstranil. Pouhé konstatování soudu, že za současného stavu "intenzita zápachu rozhodně neodpovídá místním poměrům, naopak je hrubě překračuje", neposkytuje do budoucna žádné měřítko a oporu pro řešení sporné situace.

Svůj požadavek na přesnější konkretizaci práv a povinností opírám o rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 1421/2003 ze dne 27.5. 2004, kde se v odůvodnění praví:

"Žalobní návrh je třeba formulovat tak, že žalovaný je povinen zdržet se obtěžování žalobce včelami z chovu na (v žalobě uvedeném) pozemku žalovaného, pronikajícími na (v žalobě uvedené) nemovitost žalobce (v žalobním petitu nelze žádat, aby žalovanému byla uložena povinnost zdržet se obtěžování žalobce včelami z jeho chovu „nad míru přiměřenou poměrům“). Jestliže soud zjistí, že dochází k obtěžování žalobce nad míru přiměřenou poměrům (příp. že jde o vážné ohrožení výkonu jeho práva), žalobě vyhovějí a v odůvodnění rozsudku vymezí míru obtěžování, která je ještě v dané věci přiměřená poměrům a míru obtěžování v dané věci. V řízení o výkon rozhodnutí pak bude soud zkoumat, zda obtěžování žalobce se snížilo na míru přiměřenou poměrům, uvedenou v odůvodnění vykonávaného rozsudku. Zjistí-li soud, že obtěžování žalobce míru přiměřenou poměrům nepřesáhlo a nejde o vážné ohrožení výkonu jeho práva, žalobu zamítne."

Proto se domnívám, že je rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci a odvolání je důvodné ve smyslu §205 odst.2 písm.g) o.s.ř.

Důkaz: Rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 1421/2003

III.

Navrhuji, aby odvolací soud vydal tento rozsudek:

Rozsudek soudu prvního stupně se mění tak, že žalovaný je povinen zdržet se takového způsobu skladování odpadu na svém pozemku, který umožňuje pronikání pachu, jakož i pevného a tekutého odpadu na pozemek žalované v míře, která v okruhu 10m od domu žalované prozrazuje průměrně čichově vybavenému člověku existenci tohoto odpadu.

Žádám, aby žalovanému byla stanovena povinnost nahradit žalobci náklady řízení u obou soudů.

Dne 18.5.2006, JUDr. Jan Plšek